

KRONIKA

PIĘĆDZIESIĘCIOLECIE PRACY ZAWODOWEJ PROFESORA DR. HAB. INŻ. WOJCIECHA ŻÓŁTOWSKIEGO

Pod koniec kwietnia bieżącego roku Rada Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska SGGW uczciła jubileusz 50-lecia pracy naukowej, inżynierskiej, dydaktycznej, wychowawczej i organizacyjnej profesora Wojciecha Żółtowskiego, bardzo zasłużonego dla budownictwa lądowego i lubianego przez społeczność zarówno SGGW, jak i Politechniki Warszawskiej.

Profesor swoją edukację rozpoczął w Otwocku w Szkole Podstawowej nr 1 i Liceum Ogólnokształcącym im. K.I. Gałczyńskiego, a następnie kontynuował ją na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Warszawskiej.

Początek Jego pracy (1962–1971) wiąże się z Wydziałem Melioracji Wodnych SGGW, gdzie zatrudniony był jako starszy asystent w Katedrze Mechaniki Budowli i Konstrukcji Budowlanych. W okresie następnym, czyli od 1971, roku pracował na Wydziale Inżynierii Lądowej (d. Wydział Budownictwa Lądowego) Politechniki Warszawskiej, uzyskując kolejne stanowiska – od adiunkta, poprzez docenta, a kończąc na profesorze nadzwyczajnym – oraz stopnie naukowe – doktora, doktora habilitowanego i profesora tytularnego nauk technicznych. W okresie tym prof. Żółtowski pełnił odpowiedzialne funkcje: dziekana wydziału w dwóch kadencjach, prodziekana do spraw studiów zaocznych i na-

uczania oraz wieloletniego kierownika Zakładu Konstrukcji Metalowych w Instytucie Konstrukcji Budowlanych, w którym od 2002 roku do 2005 pełnił funkcję dyrektora.

Następnie, czyli od 2006 roku ponownie pracuje w SGGW na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska (d. Wydział Melioracji Wodnych) jako profesor nadzwyczajny, gdzie swoje doświadczenia zawodowe spożytkował na tworzenie i rozwój wydziału najbardziej technicznego w SGGW – Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska.

W tym czasie jest członkiem Sekcji Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, członkiem Prezydium Komitetu Konstrukcji Metalowych PZiTb i członkiem Komitetu Nauki PZiTb oraz działaczem w Polskiej Izbie Konstrukcji Stalowych.

Zainteresowania naukowe Jubilata koncentrują się na zagadnieniach:

- konstrukcji zespolonych typu stal – tworzywo sztuczne i stal – beton,
- połączeń śrubowych w konstrukcjach stalowych,
- stateczności konstrukcji budynków szkieletowych, wielokondygnacyjnych i wybożenia prętów ściskanych w układach szkieletowych,
- wpływu połączeń podatnych w układach ramowych,
- hal stalowych z transportem podwieszonym,
- klejonych połączeniach w konstrukcjach metalowych i zespolonych.

Uczestniczył w realizacji lub kierował kilkoma tematami badawczymi, z których najważniejsze to:

- problem węzłowy 07.01.3, dotyczący uruchomienia wytwórni konstrukcji stalowych (1971–1975),
- projekt badawczy KBN nr 7510301604 na temat słupów zespolonych stal – beton (1993–1995),
- grant dziekański Wydziału Inżynierii Lądowej PW „Badania współczynnika tarcia w sprężonych połączeniach lin stalowych” (1993–1995).

Efektom badań było 15 monografii naukowych, których był autorem lub współautorem, a dwie z nich mają znaczenie w skali międzynarodowej: „Konstrukcje metalowe. Część I. Podstawy projektowania”, Arkady 1986, oraz „Konstrukcje metalowe. Część II. Obiekty budowlane”, Arkady 1992. Książki te zyskały wysoką ocenę fachowców i spełniają ważną rolę w dydaktyce.

Jego praca doktorska realizowana pod kierunkiem byłego rektora Politechniki Warszawskiej, prof. Mieczysława Łubieńskiego, na temat współpracy tworzyw sztucznych z metalami (1971 r.), została wyróżniona nagrodą Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki. W 1983 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych za pracę „Konstrukcje zespolone stal – tworzywo sztuczne”. Prace naukowe miały charakter praktyczny. Swoją praktyczną wiedzę Profesor wykorzystywał w działalności inżynierskiej i eksperckiej. Posiada uprawnienia budowlane i tytuł rzeczoznawcy budowlanego. Jest projektantem 50 obiektów budowlanych. Wykonał 120 ekspertyz lub opracowań technicznych. Z wielu dokonań w tym zakresie wymienić należy: wyjaśnienie przyczyn katastrofy masztu radiowego w Konstancynie koło Gąbina, organizowanie zaplecza budowy mostu Poniatowskiego w Warszawie, udział w projekcie systemu stacji redukcyjnych gazu, wyjaśnienie przyczyn katastrofy wieży radia Viktoria w Łowiczu oraz zaważenia się rusztowania wieży destylacyjnej Rafinerii Płockiej.

Zajęcia dydaktyczne na SGGW obejmowały mechanikę budowli, budownictwo ogólne, stalowe i żelbetowe oraz małe mosty. Obecnie prowadzi zajęcia z zakresu konstrukcji metalowych. Na Politechnice Warszawskiej prowadził wykłady i ćwiczenia projektowe na studiach dziennych, zaocznych i specjalizacjach z konstrukcji metalowych.

Kształcił kadry inżynierów na różnego typu kursach. Oprócz publikacji o charakterze typowo naukowym opracował wiele skryptów, z których wymienić należy „Wybrane ćwiczenia z budownictwa stalowego” – skrypt dla studentów Wydziału Melioracji Wodnych SGGW, Dział Wydawnictw SGGW 1976, „Wymiarowanie konstrukcji stalowych metodą stanów granicznych” PWN 1979, 1981, 1984, „Zasady projektowania konstrukcji z profili cienkościennych Lindab „Z” i „C”. Poradnik projektanta”, Lindab Sp. z o.o. 2000.

Profesor Wojciech Żółtowski uważany jest za twórcę szkoły projektowania konstrukcji stalowych. Wykształcił około 110 inżynierów lub magistrów na Politechnice Warszawskiej i około 45 na SGGW. Promował 6 doktorów, wykonał opinie 13 prac doktorskich, 7 prac habilitacyjnych oraz 2 wnioski na tytuł profesora. Jest lubianym dydaktykiem, przychylnym studentom. Z osiągnięć organizacyjnych służących rozwojowi nauki, wymienić należy „Ramowy program studiów I i II stopnia na Wydziale Inżynierii Lądowej PW” oraz program studiów doktoranckich, którego był współautorem. W SGGW opracował zmiany w programie ćwiczeń w budownictwie stalowym, żelbetowym i mechanice budowli, które w części obowiązują do dzisiaj. Brał czynny udział w konferencjach naukowych i naukowo-technicznych, krajowych i zagranicznych, jako referent, współprzewodniczący i przewodniczący sesji. Jego nazwisko zostało umieszczone na liście zasłużonych dla konferencji krynickich z okazji 25-lecia ich istnienia. Ogółem brał udział w 43 konferencjach naukowych w Krynicy.

Profesor Wojciech Żółtowski jest związany z naszym pismem *Scientiarum Polonorum* seria *Architectura*, będąc członkiem Rady Naukowej i recenzentem wielu artykułów.

Zwieńczeniem dokonań Profesora jest nadanie Mu przez Prezydenta Rzeczypospolitej tytułu profesora. Za działalność dla rozwoju nauki, wychowania pokolenia inżynierów budownictwa lądowego odznaczony został Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi oraz odznaczeniami resortowymi i nagrodami Rektorów SGGW i Politechniki Warszawskiej.

Z okazji jubileuszu Redakcja życzy dalszej owocnej pracy dla rozwoju budownictwa i naszego pisma

Andrzej Ciepiewski